

προσθήκη, μετά δισταγμοῦ, ἐπεὶ δὲν ἤξευρε τίνι τρόπῳ θὰ τὸν ὑπεδέχετο :

— Ἐκατοικεῖτε εἰς Κλερμαρὲ μετὰ τοῦ πατρὸς σας. Τὸ Κλερμαρὲ δὲν εἶνε μακρὰν τῆς Αἰλλῆς, θθεν...

Ἡ Γενεδιέθνη ἐφάνη ὡς δῆθεν μὴ ἐννοήσασα αὐτόν. Οὕτω λοιπόν, ἠναγκάσθη νὰ ἐξακολουθήσῃ :

— Ἐπεὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ ζήσω ἄνευ ὑμῶν, ἐπέτυχα τὴν μετὰθεσίν μου.... Καὶ καταλιπὼν τὴν Σιάτρον ἐγκατέστην ἐν Αἰλλῇ.

Τὴν ἡγάπα λοιπὸν πάντοτε.

Ἡ Μαγδαληνὴ ἐν τούτοις, ἡρώτα τὸν Ἑρρικέτον χαμηλοτάτῃ τῇ φωνῇ :

— Ἀδελφάκι, τί κάμνει ὁ κ. Τουρζῆς ;

— Δίδει τὸν βραχίονα εἰς τὴν μητέρα. Διατί ;

— Συνομιλοῦν ; Δὲν τοὺς ἀκούω.

— Ὁχι. Παρατηροῦν ἀλλήλους χωρὶς νὰ ὁμιλῶσι.

Διατί ;

Ἡ Μαγδαληνὴ εἰσῆγα. Εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας της ἠσθάνετο μόνον μίαν θλίψιν, διὰ πρῶτην ἰσως φοράν, ἐπὶ τῇ τυφλότητι της :

— Τὸν βλέπει ἐκεῖνη !... Καὶ μοὶ εἶπε μίαν ἡμέραν ὅτι εἶνε ὠραῖος !... Καὶ ἐγὼ δὲν δύναμαι τίποτε !... Θεέ μου, τίποτε, τίποτε !

— Κλαίεις, Μαγδαληνὴ ;

— Ἀλλ' ὅχι, Ἑρρικέτο... Μόνον τὰ βλέφαρά μου μὲ πονοῦν ὀλίγον, τίποτε ἄλλο.

Καὶ ἐσπόγγισε ζωηρῶς τοὺς ὀφθαλμούς της.

Μετὰ μίαν ὥραν, ἀποχαιρετίζων τὴν Γενεδιέθνη, ὁ Τουρζῆς ἡρώτα :

— Θέλετε νὰ ἐπανέλθω ;

— Ἀναμφιδόλως ! εἶπεν ἐκεῖνη μετὰ ζωηρότητος.

(ἀκολουθεῖ)

Η ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ

Ὁ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Οὐγγαρίας ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας βιῶν λογίος δημογένης κ. Γεώργιος Τιάλιος, ἐκδίδει προσεχῶς μονογραφίαν περὶ τῆς πόλεως ταύτης. Τοῦ λίαν ἐνδιαφέροντος βιβλιαρίου τούτου, ὅπερ εὐκόλως θέλει ἐκτιμῆσαι καὶ τὸ ἐν Ἑλλάδι δημοσίον, ἐσμὲν εἰς θέσιν νὰ παρὰσχωμεν ἀπὸ τοῦδε δείγματα τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, διὰ τῶν ἐπομένων του σελίδων :

Ἡ Βουδαπέστη θεωρεῖται, τό γε, νῦν, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἡ μητρόπολις τῆς Οὐγγαρίας. Ἡ οἰκονομολογικὴ σημασία τῆς πόλεως, κειμένης παρὰ τὸν ποταμὸν Δούναβιν καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς χώρας, φαίνεται κατ' ἀνάγκην φυσικωτάτη. Ὁ εὐρυρέων Δούναβις καὶ οἱ σιδηροδρόμοι, οἵτινες ἐντεῦθεν διακλαδοῦνται εἰς ἐννέα διευθύνσεις, συνδέουσι τὴν πόλιν μεθ' ὅλων τῶν μερῶν τῆς χώρας. Ἡ Βουδαπέστη ὁμῶς διατελεῖ καὶ ἐστὶα τοῦ πολιτικοῦ, διανοητικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τοῦ ἔθνους, καὶ ἐστὶν

ἔδρα τῆς βασιλικῆς αὐλῆς, ἥς ἡ παρουσία διαφερόντως ἀνυψοῖ τὴν αἰγλήν τῆς πρωτεύουσας. Ἀπαντὰ τὰ ὑπουργεῖα τῆς οὐγγρικῆς πολιτείας, τὰ ἀνώτατα δικαστήρια, βουλὴ καὶ γερούσια, ἐδραιοῦσιν ἐνταῦθα. Ἐξαίρετα θέατρα, διαπρεπῆ καλλιτεχνεῖα, μουσεῖα ἄξια προσοχῆς, ἐξιοθέατοι πινυκκοῦνται, μεγάλαι βιβλιοθήκαι, πανεπιστήμιον μετὰ προτύπων ἐργαστηρίων τῆς ἱατρικῆς καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἀρίστα δημοτικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια, πολυάριθμοι ἐιδικαὶ σχολαί, παντοειδῆ ἐκπαιδευτήρια, ἐπιστημονικοὶ σύλλογοι, ὧν προεξάρχει ἡ οὐγγρικὴ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν, τέλος, ἡ ἔδρα ἀπάντων τῶν κορυφαίων περιοδικῶν συγγραμμάτων, — ἐκ τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐκδιδόμενων 561 ἐφημερίδων αἱ 249 ἐκτυποῦνται ἐνταῦθα — πάντα ταῦτα συνείλεσαν ὅπως ἀνυψωθῇ ἡ Βουδαπέστη οὐ μόνον εἰς πολιτικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς διανοητικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν μητρόπολιν τοῦ Κράτους.

Τὸ ἐγγύτατα τῆς προκυμαίας νῦν ἀνεγειρόμενον οἰκοδόμημα ἔσται τὸ μέλλον Κοινοβούλιον τῆς Οὐγγαρίας, μεγαλοπρέπεστατον μνημεῖον, δι' οὗ τὸ ἔθνος πρόκειται νὰ διασαλπίσῃ τοῖς τε συγχρόνοις καὶ τοῖς μεταγενεστέροις τὴν περὶ τὰ τέλη τῆς παρούσης ἐκατονταετηρίδος συμπύπτουσαν χιλιετηρίδα τῆς ἐν Εὐρώπῃ αὐθυπαρξίας αὐτοῦ.

Ὅπισθεν τοῦ Κοινοβουλίου βλέπομεν τὸ ἀξιοπαρατήρητον μέγαρον τῶν ὑπουργείων τοῦ ἐμπορίου καὶ προσωρινῶς τῆς δικαιοσύνης, τὸ κομψὸν δασονομεῖον, τὴν χαριεστάτην ἐμπορικὴν ἀκαδημίαν, ὠραῖόν τι νεόδμητον γυμνάσιον καὶ τὰ διαγράμματα τοῦ οἰκοδομημένου λαμπροῦ μεγάρου τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης. Προχωροῦντες πρὸς τὰ κάτω τοῦ ποταμοῦ, φθάνομεν εἰς τὴν πρὸ εἰκοσαετίας διὰ δημοσίων συνεισφορῶν οἰκοδομηθεῖσαν οὐγγρικὴν ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, ἥς ἡ μὲν πλαγία ὄψις προσβλέπει τὸν Δούναβιν, τὸ δὲ κύριον μέτωπον τὴν πλατεῖαν τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ (Ferencz József-tér), ἥτις ἀναμφιδόλως θὰ καταγοητεύσῃ τὸν ξένον. Φύσις καὶ τέχνη ἀμιλλῶνται ἐνταῦθα πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ κάλλους τῆς πλατείας ταύτης. Ἡ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ἡμῶν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην σκηνογραφικῶς μετεωριζομένη σκιαγραφία τοῦ Φρουρίου τῆς Βούδας, μετὰ τῶν κομψῶν ἀνακτόρων, καὶ τοῦ ἀπεράντου καὶ καταφύτου βασιλικοῦ κήπου, τὸ χαραδρῶδες ὄρος τοῦ Γεληρτ, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ εὐρυρέοντος ποταμοῦ ἐπιβάλλουσα κρεμαστὴ γέφυρα — τὸ μεγαλοῦργημα τοῦτο τοῦ Οὐγγρου κόμητος Στεφάνου Σέτσιένη καὶ τοῦ Ἑλλήνου Γεωργίου Σίνα — παρουσιάζουσι θέαμα ἐξαισίον. Ἡ ἐν παρεκτάσει τῆς γεφύρας καὶ διὰ τοῦ διατρήτου Φρουρίου τῆς Βούδας διηκουσα ἀρχιτεκτονικὴ ὑπόνομος, παρέχει χαρίεσσαν ἐποψίν εἰς τὴν ἐν τῇ φέγγει τοῦ ἡλίου λουομένην λοφώδη τοποθεσίαν τῆς συνοικίας τοῦ προαστείου τῆς Χριστίνας. Ἐκ τῆς δεινροφύτου λοιπὸν καὶ διὰ τριῶν κομψῶν ἀνδέρων δεξιῶτατα κεκοσμημένης ταύτης πλατείας, βλέπομεν πρὸ ἡμῶν τὸ μέγα οἰκοδόμημα τῆς ἐμπορικῆς ἐ-

ταίριας τοῦ Λόυδ, τὰς παρακειμένους ἀστρα-
πτούσας παραλλήλους ὁδούς, καὶ ἐν τῷ βῆθει τὸν
καθεδρικὸν ναὸν μετὰ τοῦ οἰκοδομουμένου
οὐρανομήκους αὐτοῦ θόλου. Ἐπὶ τῆς ἰδίας δὲ πλα-
τείας ἴστανται καὶ δύο ἐπιστήμων Οὐγγρων τὰ χάλ-
κινα ἀγάλματα, ὧν τὸ μὲν παρίστησι τὸν κόμητα
Στέφανον Σέτσιενη (Szécheny), προσηλούντα
τὸ βλέμμα ἐπὶ τρία δημιουργήματα αὐτοῦ, ἥτοι
ἐπὶ τὴν κρεμαστὴν γέφυραν, τὴν οὐγγρικὴν ἀκαδη-
μίαν καὶ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας
τοῦ Δουνάβεως, τὸ δ' ἕτερον τὸν Φραγκίσκον
Δεᾶκατὸν σοφὸν τοῦ ἔθνους, τὸν δι-
καιον Ἀριστείδην τῶν Οὐγγρων, ὅστις
θεῖς τέρμα εἰς τὰς μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Αὐτρίας
ἐπικρατούσας πολυετῆς διαφωνίας, ἐπέφερεν εἰς ἀμ-
φότερα τὰ κράτη σύνδεσμον διαρκoῦς φιλίας. Με-
ταξὺ τῶν δύο τούτων μνημείων καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς
πλατείας, ὠρίσθη πρόπλαλαι ἡ θέσις, ἐφ' ἧς ὁ ἀνεγερθῆ
κατόπιν ὁ ἐφιππος ἀνδρὶς τοῦ αὐτοκράτορος καὶ
βασιλέως Φραγκίσκου Ἰωσήφ τοῦ Α', τοῦ ἱπποτικοῦ
ἐπανορθωτοῦ τοῦ ἐξαχσιοετοῦς συντάγματος τῆς
Οὐγγαρίας.

Πρὸς τὴν πλατεῖαν ταύτη συνέχεται μικρὸν ἄν-
δρῶν, ἐξ οὗ ἀνυψοῦται ἕτερον μνημεῖον. Τοῦτο
δ' ἐστὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ εὐπατρίδου βερώνου Ἰωσήφ
Εὐνός, τοῦ περιφανoῦς ποιητοῦ, συγγραφέως καὶ ἰδεο-
λόγου, τοῦ δημιουργοῦ τῆς οὐγγρικῆς ἐκπαιδεύσεως,
ἀνδρὸς κατ' ἐξοχὴν πολυμαθεστάτου.

Παρακολουθοῦντες τῷ ρεῖθρῳ τοῦ Δουνάβεως, βλέ-
πομεν κατὰ μῆκος τῆς προκυμίας σειρὰν μακρὰν
περιλαμπῶν μεγάρων. Ἡ ἀσφαλτωμένη καὶ δεινδρό-
φυτος ὁδὸς ἀποτελεῖ, καὶ δὴ περὶ λύχνων ἀφᾶς, τὸν
προσφιλέστατον καὶ περικυλλέστατον παρὰ δου-
νάβειον περὶ πᾶσι. Κατὰ χιλιάδας κυμαί-
νεται ἐνταῦθα ὁ κομψοπρεπὴς κόσμος ἀναντὶρρητον
δ' ἐστίν, ὅτι ὀλίγαι πόλεις τῆς Ἑβρώπης δυνάμει νὰ
σιμνύνωνται ἐπὶ τοιοῦτῳ περιπάτῳ, ἐφ' οὗ περιδια-
βάζοντες δυνάμεθα συγχρόνως νὰ θαυμάσωμεν τὸ
ἀπαράμιλλον πανόραμα τῆς Βουδαπέστης ὑπὸ τε
ὀλικὴν καὶ μερικὴν ἐποψιν.

Μετὰ μικρὸν φθάνομεν εἰς τὸ μετ' ἀγαλμάτων κε-
κοσμημένον ἀξιοθέατον Ὁρχηστῆριον τῆς
πρωτεύουσας, ἐν ᾧ ἀπαστρέπτουσιν αἱ μεγαλοπρε-
πεῖς καὶ εὐρυχωρόταται αἰθουσαὶ τῶν χορῶν, τῶν
συναυλιῶν καὶ ἐνθα χειμῶνος θερμαίνεται τις ἄμα
καὶ τέρπεται ἐπὶ τῇ θέᾳ τοσούτων ἀφροδῶν καλλ-
λονῶν, ὀρχουμένων καὶ εὐθυμοῦσων. Ἐν τῷ κτιρίῳ
τούτῳ τελοῦνται καὶ οἱ χοροὶ μετ' ἡμῶν. Πρὸ τοῦ Ὁρχη-
στῆριου προσμει-
διᾷ ἡμῖν τὸ μικρογλάφυρον περὶ πτερόν τοῦ
Χάγγλ μετὰ τῶν σκιερῶν αὐτοῦ ἀκκινῶν, τῶν
πολυανθῶν πρασιῶν, τοῦ κελαρύζοντος κομψοῦ ἀνκ-
βρυτηρίου, τῆς μηχανικῆς τοποθεσίας καὶ τῆς πα-
ραδουναβίου αὔρας. Ἔστι τὸ ἐντευχτήριο τοῦ κο-
ρυφαίου καὶ κομψοτάτου κόσμου ἀμφοτέρων τῶν φύ-
λων τῆς πρωτεύουσας. Ἐνταῦθα θαμίζουσι καὶ τῶν
Ἑλλήνων οἱ ὀλίγοι, οἵτινες πρὸς ταῖς λοιπαῖς καλλ-
λιλογικαῖς συζητήσεσι καὶ σπουδαῖς ἀναγιγνώσκουσι
καὶ τὴν πανελλήνιον «Νέα Ἡμέρα», ἧς πο-

λυετῆς συνδρομητῆς ὑπάρχει ὁ καλλιγύναξ ἰ-
διοκτήτης τοῦ περιπτέρου καὶ φιλέλλην
Χάγγλ.

Μετὰ τὸ Ὁρχηστῆριον καὶ παρὰ τὸν πα-
ρόχθιον περίπατον, ἐγείρεται εὐθυτενὲς τὸ μέγαρον
τῆς ἀπρώτης οὐγγρικῆς ἀσφαλιστι-
κῆς ἐταιρίας (καθιδρύματος σημαντικωτά-
του), κατόπιν δὲ τὸ ἐλευστικὸν «Μέγα ξενό-
δοχεῖον τῆς Οὐγγαρίας» μετὰ 338 δω-
ματίων καὶ αἰθουσῶν, καὶ ἄλλαι τινὲς πλήρεις καλλ-
λαισθητικῆς οἰκοδομαί. Ὀλίγῳ προσωτέρω ἀφικνού-
μεθα πάλιν εἰς δεινδρόφυτον πλατεῖαν. Ἐνταῦθα προ-
σελκύει τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἡ ἐκατονταετῆς ὠραία
καὶ μεγάλη Ἑλλανικὴ Ἐκκλησίαν μετὰ
τῶν δύο ὑψηλῶν ἐπιχρύσων αὐτῆς πύργων καὶ τοῦ
ἐξ ἐρυθροῦ μαρμάρου ἀρχιτεκτονικοῦ πυλῶνος. Ἡ
ἐσωτερικὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ ναοῦ τούτου, τὸ ὑψη-
λὸν καὶ διάχρυσον εἰκονοστάσιον μετὰ τῶν
ἐν αὐτῷ ἐγκατεσπαρμένων ἁγίων εἰκόνων ἀπαρ-
μίλλου τέχνης καὶ πλαστικότητος, ἔχει τι τὸ ἐπι-
βέλλον καὶ θαυμάσιον. Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ τελεῖται
κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν, περὶ τὴν 10
ὥραν π.μ. ἡ Λειτουργία ἐλληνιστῶν, καθ' ἣν
τατράφωνος ἄδωντων χορὸς, συνιστάμενος ἐκ καλλι-
φῶνων κυριῶν καὶ κυρίων, μελῶν τοῦ ἐνταῖθα θεά-
τρο τοῦ μελοδράματος, μέλπει ἑμμε-
λεστοτά καὶ κατανυκτικώτατα. Τὴν δὲ πλατεῖαν
κοσμεῖ τὸ ἄγαλμα τοῦ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατ'
ἐξοχὴν ἐκτιμηθέντος Οὐγγρου ποιητοῦ, τοῦ ἡρώικου
μάχρυτος τοῦ οὐγγρικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1848 Ἀλε-
ξάνδρου Πεταίφι Ὁ ἐπιτυχέστατος οὗτος
ἀνδρὶς, ὡς καὶ τὰ προμνημονευθέντα μνημεῖα ἐξῆλ-
θον ἐκ τῶν χειρῶν Οὐγγρων καλλιτεχνῶν, αἱ δὲ
δαπάναι τῶν ἀριστουργημάτων τούτων ἐγένοντο διὰ
δημοσίων συνεισφορῶν.

Ἐξακολουθοῦντες τὸν περίπατον ἡμῶν πρὸς τὰ
νοτιώτερα τοῦ ποταμοῦ, καταντῶμεν εἰς ἀποβάθρας
ἐκατοντάδων μεγάλων καὶ μικρῶν πλοίων, εἰς τὴν
ζωηροτάτην πλατεῖαν, τὴν καθωρισμένην τῷ πο-
λυασχόλῳ ἐμπορίῳ. Τὸ τέρμα τῆς παρὰ δου-
νάβειον γράμμης ἀποτελοῦσι τὸ ἐν εὐγε-
νεῖ ρυθμῷ ἀναγεννῆσεως οἰκοδομηθέν
πελώριον καὶ πολυτάλαντον Τελωνεῖον, καὶ
αἱ δαπάναι τῆς πρωτεύουσας ἀνεγερθεῖσαι πολυδά-
πανοι ἐμπορικαὶ ἀποθήκαι, χωροῦσαι σι-
τηρὰ 1,000,000 μετρικῶν στατήρων. Τὰ κτίρια
ταῦτα συγκοινωνοῦσι σιδηροδρομικῶς μετὰ τε τοῦ
Δουνάβεως καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν.

Τέλος, παρεκτείνοντες ὀλίγον τὸν περίπατον ἡμῶν
μέχρι τῆς σιδηροδρομικῆς γαφύρας,
καὶ θεώμενοι τὸ ἐνδότερόν πως κείμενον ἀξιοπεριε-
ργον καὶ ἀπέραντον σφαγεῖον, ἀποπερατοῦμεν
τὸ πρὸς μεσημβρίαν ἐκτεινόμενον πανόραμα τῆς
πρωτεύουσας.

Καὶ οὕτω, φθάνομεν εἰς τὸ «δάσος τῆς πό-
λεως» τὸ «Bois de Boulogne» τῆς οὐγγρικῆς πρω-
τεύουσας. Ἐνταῦθα δὲ βλέπομεν ἄριστα περιποιη-
μένους δεινδροστοιχίας, ἄλση σκιερὰ, λίμνην ζωγραφ-
ικὴν, ἣν θέρους μὲν περιπλέουσιν οἱ ἐρασταὶ τῆς

λεμβοδρομίας, χειμῶνος δ' ἐπισκέπτονται οἱ κομφοὶ παγοδρόμοι καὶ αἱ πολλῶ κομψότεραι παγοδρόμοι. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς λίμνης ὑπάρχουσι δύο νησίδρια, ὧν τὸ ἕτερον ἔχει περίφημα θερμὰ λουτρά. Τὰ θερμὰ ὕδατα ἀναβλύζοντα ἐκ βάθους 970 μέτρων ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ἀρτεσιανοῦ φρέατος, ἔχοντα δὲ θερμοκρασίαν 166. Φαρεγγχάϊτ διοχετεύονται εἰς τὸ νησίδριον τοῦ Παλατίνου καὶ ἀποτελοῦσι τὰ παγκοσμίου φήμης Ιαματικά λουτρά. Ἐν τῷ δάσει θεώμεθα καὶ τὴν μεγάλην στοάν τῆς ἐγγωρίου ἐκθέσεως τοῦ 1885. Ἐν ταύτῃ ἐτοποθετήθη νῦν τὸ ἐμπριχόν μουσεῖον, οὗτος ὁ γερμανιστὴ καὶ οὐγγριστὴ ἐκδοθεὶς κατάλογος παρέχει λεπτομερείας περὶ πλείονων τῶν 800 βιομηχανῶν τῆς Οὐγγαρίας. Τὸ μουσεῖον τοῦτο διατελεῖ καθ' ἑκάστην ἀνοικτὸν, ἡ δὲ εἴσοδος ὑπάρχει ἐλευθερά.

Ἐπὶ μὲν τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ δάσους ὑπάρχει μέγας ζωολογικὸς κήπος, ἐπὶ δὲ τῆς ἀνατολικῆς ἐκτεταμένον ἀγωνιστήριον ἱπποδρομίας, ἄριστα διωργανισμένον κατὰ τὸ νεώτατον σύστημα. Κατὰ τὰς τελουμένας ἐνταῦθα φθινοπωρινὰς καὶ ἐαρινὰς ἱπποδρομίας ἀπαντῶμεν εὐαριθμούς ἐραστὰς τῆς ἱπποδρομίας (Sportsmans), ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς, διότι οἱ οὐγγρικοὶ κέλητες (δρομικαὶ ἵπποι) ὡς γνωστὸν κατέχουσι σπουδαίαν θέσιν ἐν τισιν ἱπποδρομίαις τῆς Εὐρώπης.

Ἐνταῦθα μνημονεύομεν τῶν πλατειῶν, ὅσαι μετεσχηματίσθησαν εἰς περιπάτους. Τοιαῦται εἰσιν ἡ πλατεῖα Ἐλισάβετ μετ' ὠραίου περιπτέρου καὶ ποικίλων πρασιῶν ἀνθέων, ἡ πλατεῖα Ἰωσήφ μετὰ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Παλατίνου (τοπάρχου) τῆς οὐγγαρίας ἀρχιδουκὸς Ἰωσήφ, ἡ πλατεῖα Σέτσειενη μετὰ τοῦ πρὸς αὐτὴν ἀπερᾶντου στρατῶνος, ἡ πλατεῖα Δεᾶκ μετὰ τῆς πολυπράγμονος ἐμπορικῆς κινήσεως, ἡ πλατεῖα Γίτζέλλας μετὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς μεγάρου τοῦ Haas, ἡ ἐκτεταμένη πλατεῖα Καλθίνου, καὶ ἄλλαι.

Πλησίον τῆς τελευταίας ταύτης πλατείας, ἀνυφύεται ἐν σεμνοπρεπεῖ ρυθμῷ τὸ κορινθιακαῖς στήλαις κοσμοῦμενον Ἐθνικὸν Μουσεῖον, οὗτος αἱ ποικίλαι συλλογαὶ καὶ μάλιστα αἱ τῆς νομισματικῆς καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, εἰσιν ἄξια ἰδιαιτέρως προσοχῆς. Τὸν μέγαν κήπον τοῦ Μουσείου περιστοιχίζουσι περικαλλέστατα μέγαρα Οὐγγρων Μεγιστάνων καὶ ἡ κομψὴ σχολὴ ἱππασίας. Παρὰ τὴν κυκλοτερῆ λεωφόρον Μουσείου ἀνεγίρεται τὸ νεόδμητον πολυτεχνεῖον μετὰ τῶν προτύπων λοιπῶν αὐτοῦ ἐκπαιδευτηρίων, ἐργαστηρίων καὶ τῆς πλουσίας βιβλιοθήκης.

Ἐν Βουδαπέστη ὑπάρχουσιν ὀλίγοι καὶ μεγάλοι καὶ ἄξιοι λόγου. Ἐκτὸς τῆς Ἐλληνικῆς ἐκκλησίας, τοῦ νῦν οἰκοδομουμένου Καθεδρικοῦ ναοῦ, ἀναφέρομεν τὴν τοῦ προαστείου Φραγκίσκου ἀκκλησίαν ἀξιοθέατον διὰ τὰς ὠραίας κονιογραφίας, τὴν πολυτελέστατα καὶ

κομψότατα διακεκοσμημένην Συναγωγὴν, καὶ τὴν ἐν Βούδα ἐκκλησίαν τοῦ Μαθία, περὶ ἧς κατωτέρω γενήσεται λόγος.

ΝΗΣΤΕΙΟΚΑΚΟΔΕΙΗΝΟΝΗΣΤΕΙΑ

Νεάπολις, 27 Αὐγούστου 1888

Πρόκειται περὶ τῆς παννυχίου δημόδους ἑορτῆς τῆς Fiedigrotta, γιγνομένης κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς 7 πρὸς τὴν 8 Σεπτεμβρίου (ξ. ν.). Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπανηγυρίσθη δημοτελέστατα διὰ τὸν ἀστερόεντα καὶ ὑπομειδιῶντα οὐρανὸν καὶ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἄκραν ὑγείαν. Δεκάς δὲ ἀσμάτων δημῶδων ἐμελεποιήθη καὶ ἐτραγωδῆθη ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ ὄχλου κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν πατέρων του, πρὸς ἑκφρασιν τῆς αὐτοῦ γηθοσύνης. Διηγούμεναι, ὡς αὐτόπτης μάρτυς καὶ μυηθεὶς μάλιστα εἰς τὰ μυστήρια, τὴν γένεσιν τὰς διαφόρους φάσεις καὶ τὴν λήξιν τῆς βακχικῆς ταύτης ἑορτῆς πρὸς θυμηδίαν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Φιλολογικῆς Ἀκροπόλεως» καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐνοίαν τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν τούτῳ τῷ ἀγῶνι. Ἔσεται χιλιεστὸν μέρος ὁμοίων σχεδὸν ἱστοριῶν Ἡροδοτείων, στερουμένων ὅμως Ὀλόρων διατί; διότι οὐ παντὸς δέδοται.

— Τὶ ὠραία ἑορτὴ, δὸν Κωνσταντίνε, ἔλεγέ μοι ἐνθουσιῶσα πρὸ τινων ἐτῶν ἡ οἰκοδόποινα, κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν πρὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Fiedigrotta πρὸς τιμὴν τῆς γεννήσεως τῆς Παναγίας, τῇ 8 Σεπτεμβρίου, τί κόσμος συρρέει χάριν εὐλαθείας! Οὐκ οἱ κύριοι ἀμάξης (ἐνόει τοὺς πλουσίους) ἐλλείπουσιν.

— Εἰπέ μοι, ἀνταπήντησα πρὸς τὴν θρησκομανὴ καὶ δεισιδαίμονα οἰκοδόποιναν, τί γνωρίζεις περὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἐθίμου τοῦ διαγυκτερεῖν;

— Πῶς! δὲν γνωρίζεις; διέκοψέ μοι ἐκτεπληγμένη, δὲν εἰξέρω ποῖος βασιλεὺς ριφοκινδυνεύων ἐν θαλάσῃ νὰ καταποντισθῇ, ἐτάγη εἰς τὴν χάριν τῆς νὰ μεταβῇ πεζὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ νὰ διαγυκτερεύτῃ ἐκεῖ γονυκλινὴς καὶ ἀποδίδων εὐχαριστίας. Σωθεῖς, οὐ μόνον ἐξετέλεσε τὴν εὐχὴν, ἀλλὰ καὶ καθιέρωσε πρωτίστην ταύτην τῶν ἑορτῶν.

— Ἀλλ' ἐγὼ ἀνέγνων πολὺ διαφορετικῶς καὶ πῶς ἐκτεταμένως τὰ περὶ τῆς παννυχίου ἀναφερόμενα, δηλ. ἀναφέρεται ἡ ἐκκλησία κατὰ πρῶτον τὸ 1267, ὅτι τὸ σπήλαιον ἦτο σκοτεινότερον, ὅτι ὁ Στράβων εἶδεν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ φεγγίτας τινὰς καὶ ὁ Ἀλφόνσος Β' τῆς Ἀραγωνίας καθῆκε τὸ γήπεδον καὶ ἤνοιξεν ἐτέρας ὁπὰς παραλλήλους καὶ ὅτι κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα ὁ Πέτρος τοῦ Τολέδου ἐπλάτυνε καὶ ἐλιθίστωσε τὴν πρότερον στενὴν καὶ κενονιαμένην διάβασιν.

— Ποῦ τὰ ἔμαθες ταῦτα; αὐτοὶ οἱ ξένοι γνωρίζουσι πλείονα ἡμῶν.

— Ἐπειτα οἱ γάλλοι ἐρώταγώγησαν τὸ σπήλαιον.